БЕЗРОБІТНІ В ТІММІНС СПОКІЙНО ОЧІКУЮТЬ ГОЛОДОВОЇ СМЕРТИ

Тіммінс, Онт.

В країні "добробуту", в Канаді, а головно тут в золотій столиці, армія безробітних росте з кожним днем. В самім Тіммінс можна начислити більше як 700 безробітних, що не мають на кусок хліба, не включаючи тут безробітних з Шумейкер та Саут Порк-пайн.

Коло самої дом-майни стоїть щодня більше як 600 безробітних. Ще й кожного дня видно нових приїзджаючих робітників з кожної закутини Канади в надії, що вдасться їм дістати працю в золотих майнах. А тої праці як не було, так і немає. Не мають нагоди чорнороби продати свою силу майновласникам, бо в капіталістичній країні настала кріза, якої теперішня система ніколи не потрапить розвязати. Розвяже її успішно працююча кляса, коли обєднається довкола своїх революційних організацій і знищить капіталізм.

Нинішна економічна кріза довела до того, що робітники в країні золотій шукають за працею по два роки і її не можуть найти.

Я самий вже не працюю 12 місяців і я не є з тих лінивих, щоб не хотів працювати, як то кажуть писали з петлюрівського "УГ", що "той бідує, що робить не хоче".

Тут минулими роками, коли робітник не міг дістати роботи в майні, то йшов на говерманський офіс і дістав роботу до ліса. Платня була від 45 до 50 доларів в місяць. Цього року платять 26 до 30 доларів. Але в таких услівинах робітник мав би виробити від 15 жовтня до 15 квітня й тоді аж дістане 30 доларів в місяць.

Кожний чорнороб рад був себе спродати цьому лісовому виискові. Минулого року в двох лісових компаній працювало около 900 лісових робітників, цього року ці самі лісові барони взяли до праці 300 робітників. Надальше немає жадного вигляду, щоб лісові боси брали робітників до праці. Вони згори заявляють, що їм більше цеї зими не потрібно робітників до ліса.

Всі ці робітники ходять попід майнерські офіси, а самий роботодавець в Голинджер майні навіть говорити не хоче з безробітними. Йому байдуже, що сотки робітників стоять під офісом від 7 години рано до 12 години вполудне. Так робітники ждуть щодня довгі години під майнерськими офісами і розходяться без нічого.

Найбільшим нещастям працюючих чорноробів є темнота й байдужність. Велика частина чорноробів цілком не старається вглибити себе в обставини свойого життя й застановитися на питанням: чому вони бідують. Жиють чорнороби чужим розумом, не хочуть розуміти, що чужим розумом жити, значить, носити на карку голоку й не послуговуватись своїм здоровим розумом. Мати очі, а не бачити тої несправедливости, яка кругом них діється. Таких калік бють, нищать голодом, морять, а вони лише зітхають й мовчать, не скажуть найменшого слова на свою оборону.

Я думаю, що їх незадовго застайть саме життя обєднатися довкола своїх революційних організацій, бо лише в солідарності сила.

Безробітний.

У ВІДПОВІДЬ ЧОРНОМУ "ВОВКОВІ" З "КАНАДІЙСЬКОГО ФАРМЕРА"

Конїстон, Онт.

Здавалось, що в теперішнім часі, коли економічна кріза дається добре відчути кожному робітникові, заставило кожного думати і застановлятись над своєю недолею, дало пізнати, хто і що є причиною цего лиха.

На жаль, є ще такі відсталі люди від світа, які про ніщо не хочуть самі думати, а тільки є сліпим оруддям всяких темних релігійно та національно шовіністичних сил, під якими то на сліпо чинять їхню волю на шкоду своїм власним інтересам.

От хоч би взяти за приклад допис із нашої місцевости, поміщеної у "КФ" з 12 листопада одним нещасним патріотом, котрий взявся за критику наших місцевих робітничих організацій і поодиноких членів.

Каже "Воко" у "КФ", що т.т. Процькові виїхали не на червоний Кавказ, але на "черний". Таки направду "Воко" почорніло і йому вже здається, що то все вже чорне. Для "Вока" тут в Канаді аж хочеться жити, де сотні тисяч зголоднілих і виснажених робітників ходять безпорадні шукаючи праці, щоб вратуватись від холоду та голоду; та цего "темненьке воко", видно, не бачить.

Також дивується "Воко", відкіль ще взялось стільки робітничих організацій в нашій місцевости, коли то за підлим доносом кількох паршивеньких шкчемних патріотиків поквітувала компанія їх від праці. Здавалось їм, що збулись вже всіх большевиків, а вони ще існують і до того числять ще на кілька організацій.

Дивно також, "Вокові", що тов. Ягода повернувся назад з екскурсії до Европи і Радянського Союза, гадали що вже збулись і що він лишиться в Радянському Союзі і вже буде менше один большевик, а тут треба знати також те, що большевики хочуть зробити тут, де мешкають, таку саму большевію, як там.

Червоний.

ЛЕЙБОРИТИ В ЕДМОНТОНІ ГАНЕБНО ПРОВАЛИЛИСЯ У МІСЬКИХ ВИБОРАХ

Едмонтон, Алта.

На 12 листопада відбулися вибори до міської ради в Едмонтоні. До тих виборів приготовлялися три партії й деякі незалежні кандидати брали участь у виборах.

Комуністична Партія Канади поставила свого кандидата на радного до міської управи тов. Лейкмана, щирого працівника в клясовій боротьбі проти пануючої кляси.

Члени КПК працювали в згаданих виборах по всім своїм силам. Праця була невистарчаюча, треба було краще її повести, щоби дістати більше голосів. Біда в тому, що вся праця звязана з фінансами, а фінансів немає де взяти. Забрали товариші листи і пішли колектувати гроші, які звязані з виборчою кампанією.

Ходили товариші збирати ту колекту до таких, що не мають грошей, а ті, що мають гроші, не давали на комуністичного кандидата.

Наш кандидат не вийшов, бо наша підготовка до виборів була за слаба і за короткий час був до підготовки. По друге, ті робітники не мають права голосу, котрі віддали б свої голоси на комуністичного кандидата. Є і такі робітники, що мають право голосу, але віддають свої голоси на буржуазних кандидатів, або на фейкерів, котрі себе прикривають робітничою маскою. Роздаємо оті карточки комуністичного кандидата й говоримо:

— Голосуйте на цего кандидата, він буде боротися за робітників.

Робітник возьме карточку, глипне на неї і кидає нею униз на землю, хоч самий такий поневолений, що аж жаль дивитися на него.

Є і такі, що мають горожанські права, але не зареґіструють себе на лісту і не можуть голосувати. Між такими є й чимало наших членів, що мають горожанські права і не зареґіструвались себе та не йшли до голосовання, хоч вже рахують себе свідомими.

Буржуазні партії поставили 5 кандидатів на міських радних і чотири на шкільних тростізів. КПК поставила одного кандидата до міської ради. Тов. Лейкман отримав 1,000 голосів. Число голосів мале після такого числа робітників. З Канадійської Партії Праці було 5 кандидатів, вони аґітували робітників за собою, відбували мітинґи, виробляли великого формату карти з фотографіями і розкладали їх по вікнах на кожній вулиці, розліплювали плякати по стовпах, старих будинках і инших місцях, де лише могли. Та їм не помогло. Вони так провалились в сьогорічних виборах, що їм і не снилося. Поставили 5 кандидатів, а вибрали заледви одного. Вибраним є Ґібс, а решта кандидатів Іст, Фарміло, Філдий, і четвертий з нових кандатів так провалились, як ліберали в домініяльних виборах.

Попередніх років КПП вибирала по 3 — 4 радні на рік. Ті 3 перші вибрані були кілька разів до міської ради, а цього року так провалились. Хто як хто, але пан Фарміло, президент Трейд енд Лейбор Кавнсил таки ганебно провалився.

Робітники побачили, що ті панки нічим не ріжняться від буржуазії, що вони лише дурять робітників і є лише по назві робітничими, представниками. Підтеперішнє велике безробіття в Едмонтоні, ніхто з тих панків не виступить і не гнімнеться, щоби дати тим голодним робітникам роботу, або повне втримання.

Робітники пізнали, що ті панки не є оборонцями робітничої кляси, а ворогами і тому робітники голосували, на кого попало. Тому то лейборити дістали такий великий удар, якого вони не сподівалися.

Робітник.

ГЕТЬ З ФАШІСТСЬКИМИ ПОГРОМНИКАМИ НА ЗАХІДНІЙ УКРАЇНІ! ХАЙ ЖИВЕ РАДЯНСЬКА ПОЛЬЩА!

Вест Торонто, Онт.

В неділю, 16 листопада, відбулося в салі УРДому у Вест Торонто масове протестаційне віче проти фашістського терору на землях Західньої України. Саля була переповнена. Всі місця були заняті, а багато змушені були стояти. Члени організацій, уступаючи місця прибувшим на віче робітникам, заняли вільні місця на сцені.

Віче отворив т. Юречків, зазначивши, в якій цілі воно є скликане. Першим бесідником був т. Книш, який засував всі події, що зараз відбуваються на землях Західньої України, і які заставляють нас скликувати віча, щоби на них нетільки запротестувати проти цего страшного терору шляхти, але також щоби вияснити ганебну ролю всяких неньколюбців що до згаданих подій.

По вісьмох роках від часу розстрілу червоних галицьких повстанців Мельничука і Шереметі, бунтівничий дух галицького пролетаріяту не погас, а з кождим днем розгарається. Та за це строго мститься шляхта над працюючими. І коли прочититься читачеві звідомлення чи то в пресі, чи з отримуваних листів, кров стигне в жилах. Польська салдатеска перевищує в катуваннях часи середньовіча, а то й навіть "святу інквізицію". Оцим знущанням й досі немає кінця.

Головною причиною селянських заворушень—це економічна кріза, яка до живого дошкуляє сільській бідноті та взагалі пролетаріятові Польщі. Як в кожній капіталістичній країні так і в Польщі фашісти стараються кроваво здавити визвольний робітничо-селянський рух. А назустріч фашізмові йдуть також гендляри-політикери в старому краю та й тут на еміґрації.

Українські фашісти в Польщі кажуть, краще хай польські карні експедиції нищать все, щоби тільки маси до революційного виступу не допустити. Та часи не далекі, де селяне Західньої України не тільки що викинуть польських панів, але й з ними разом також і своїх запроданців, свою буржуазійну гниль, а на українських землях Західньої України замають червоні прапори революції — побіди пролетаріяту.

Другим бесідником був т. І. Бенчук, який, навязуючи свою промову до подій на Західній Україні, присвятив більше уваги питанням еміґрації в Канаді. Він представив ту чорну роботу всяких неньколюбців, що роблять всякі доноси до поліції на робітничі організації та її провідників, а свій протест проти польського терору виявляють тим, що устроюють шопки з вінками, складаючи чолобиття тутешнім капіталістам, або пишучи листи до Ліґи Націй, яка віддала українські землі польській шляхті.

Ми, українські робітники, разом з робітництвом цілого світа протестуємо проти цего терору і є переконані, що тільки соціяльною боротьбою, а не протестами до ліґи, зможемо здобути повні права для робітничої кляси. Ми піддержуємо боротьбу галицького селянства і будемо піддержувати доти, поки не буде заведений соціялістичний лад, який зараз існує на одній шестій части світа, в СРСР.

По скінченні промови т. Бойчука, т. Книш прочитав резолюцію протесту в англійській, а відтак українській мовах. Резолюцію принято одноголосно. Рішено також вислати протестаційну каблеґраму до Варшави. На покриття коштів зібрано $19.89.

Слід зазначити, що на салі був один з тих патріотичних фанатиків, який не погоджувався з промовами бесідників і коли йому запропоновано, щоби вийшов наперед і доказав фактами справедливість промов, він бідачисько втих і раком висунувся зі салі.

Ухвалена резолюція звучить:

Ми, робітники, зібрані з числі 100 на масовому протестаційному вічу дня 16 листопада 1930 р. у Вест Торонто, Онт., вислухавши докладів про масову кровану масакру селянства на Західній Україні фашістськими салдатесками панської Польщі й про смертний засуд т.т. Небеского, Сосновца й Каґана, виносимо якнайрішучіший протест проти звірського розбою на Західній Україні і жадаємо:

Відтягнення карних експедицій з Західньої України й знесення кари смерти і увільнення Небеского, Сосновца і Каґана. Ми заявляємо, що боротьба українського селянства є нашою боротьбою, що боротьба польського зорґанізованого пролетаріяту є нашою боротьбою. Заявляємо, що так довго будемо піддержувати ту боротьбу, аж на руїнах панської Польщі повстане Радянська Польща, а Західня Україна, визволившись з лабет шляхти, злучиться з Радянською Україною.

Робкор.

ПРОТЕСТ ПРОТИ ФАШІСТСЬКОГО ТЕРОРУ В СХ. ГАЛИЧИНІ.

Вест Форт, Онт.

В неділю, 2 листопада, у Вест Форті відбулося протестаційне віче проти польського терору на землях Західньої України. Віче скликане було старанням 6 дистрікту КПК і братніх робітничих організацій. Присутні в числі 140 робітників і робітниць ухвалили резолюцію проти дикої навали польської вояччини на українських селах і містах у Східній Галичині.

Того самого дня подібні віча відбулися у Форт Вил'ям і Порт Артур. На всіх тих вічах присутні робітники запротестували так само проти наїзду поліції на офіси та других робітничих організацій у Порт Артур, Онт.

Робкор.

Фінляндський парлямент приняв три проєкти законів про поборювання комунізму. Проєкти перейшли голосами міщанських партій без уваги на спротив соціялістів.

Невислідженi злодії зайшли до костела св. Мартина у Львові і вкрали там два батистові вельони, обруси та мосяжну тарілку і багато свічок.

ЗАМОВЛЯЙТЕ НАЙНОВІШУ ДРАМУ!

ЩОЙНО ВИЙШЛА З ДРУКУ НОВА ДРАМА П. Н.:

О. КОРНІЙЧУК

КАМЯНИЙ ОСТРІВ

— або —

ПАМЯТНИКИ ДВОХ КЛЯС

(П'єса на 4 дії і 7 картин)

ВИННІПЕГ, МАН. 1930

Зміст пєси дуже цікавий і хоч є в ній аж сім картин, проте не тяжкі вони для виконання. Бо коли випустити першу куртину в четвертій дії, то всі чотири дії відбуваються тільки в двох сценаріях, розуміється після того, як т. Шатульський поробив в пєсі такі технічні зміни, що пристосував її до сцен Укр. Роб. Домів.

Як змінювати сцени — пояснення найдете напочатку самого примірника. Ціла ж дія відбувається в панській хаті та на вільній околиці — на камянім острові.

Всіх дієвих осіб у пєсі виступає 27, але з них тільки девять мають більші ролі, решта ролі невеликі.

Подія відбувається на Україні в теперішній час. Зміст цікавий — розуміється, якщо аматори вивчать ролі й добре гратимуть.

Пропонуємо усім драмгурткам замовляти зразу хоч десять примірників, щоб не розписувати ролів.

ЦІНА ОДНОГО ПРИМІРНИКА 25 ЦЕНТІВ; ДЕСЯТЬ ПРИМІРНИКІВ ЗА $2.00

Замовлення разом з належитістю засилайте на адресу:

WORKERS AND FARMERS BOOK STORE
600 SELKIRK AVENUE —:— WINNIPEG, MANITOBA

РОБІТНИКИ Й РОБІТНИЦІ ВЕНКУВЕР!

Цим повідомляємо вас, що старанням базарового комітету устроюється в днях ВІД 1 ДО 6 ГРУДНЯ 1930 року, в Українськім Робітничім Домі

ВЕЛИЧАВИЙ БАЗАР

Базаровий комітет придбав багато вартісних річей, які ви зможете набути дешевим коштом для себе. Приходіть кожного дня на базар! Поможіть нам перевести цей базар з успіхом для себе і для організації.

Базарком.

РОБІТНИЧО - ФАРМЕРСЬКА КНИГАРНЯ

Якщо ви є свідомий робітник чи робітниця, або якщо ви є симпатиками робітничого руху, так вашим обовязком є піддержувати тільки свої робітничі підприємства. Оминаєте ви свої робітничі підприємства, то тим самим попираєте і збагачуєте своїх противників—своїх клясових ворогів. Свідомі робітники і робітниці такого робити не сміють.

У Вінніпеґу існує від кількох літ РОБІТНИЧО-ФАРМЕРСЬКА КНИГАРНЯ. Вона заложена робітниками і фармерами для їх потреб і є ними самими контрольована. Тож коли ви жиєте у Вінніпеґу або поза ним, так заходіть або пишіть до Робітничо-Фармерської Книгарні. В ній можете купити:

Ґрамофони, рекорди, скрипки, мандоліни і інші інструменти;

Ноти для музики і хору, всякі офісові і шкільні прилади і т. ін.;

Ріжні робітничі газети, радянські журнали, книжки, календарі, драматичні твори та портрети великих робітничих проводирів і письменників;

Для драмгуртків можна набути в Книгарні перуки, шмінки та всяку іншу характеризацію.

Всі, що мають фотоґрафічні апарати (Кодаки), можуть набути в Книгарні фільми всякої величини. Книгарня викінчує фільми в протягу 8 годин за дуже умірковану ціну. Оставляйте або присилайте ваші фільми для викінчення тільки в своїй робітничо-фармерській книгарні.

Всім заінтересованим на бажання висилаємо наш катальоґ ДАРОМ.

Пишіть або заходіть на адресу:

THE WORKERS AND FARMERS BOOK STORE
600 SELKIRK AVE — WINNIPEG, MAN.

ІНФОРМАЦІЙНЕ і ФІНАНСОВЕ БЮРО

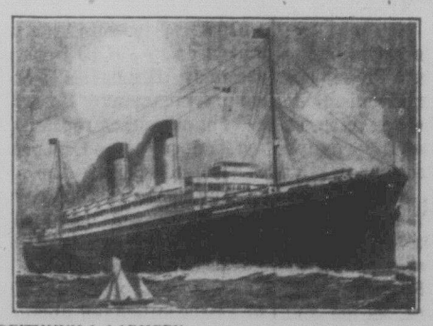

РОБІТНИКИ І ФАРМЕРИ!

ЯКЩО Ви самі або знаєте кого, що задумує їхати до старого краю в гостину чи на сталий побут, зголошуйтеся за всякими інформаціями в цій справі тільки до свого робітничо-фармерського БЮРА.

ЯКЩО хочете переслати гроші до старого краю в американських доларах СКОРО, ДЕШЕВО І БЕЗПЕЧНО — поручіть це свойому робітничо-фармерському БЮРОВІ. (Жадайте таблички грошевих пересилок).

ЯКЩО Вам треба виробити повновласть, контракт або інші нотаріяльні документи — вдавайтеся за цим до свого робітничо-фармерського БЮРА.

ЯКЩО Ви мешкаєте у Вінніпеґу і задумуєте вибрати горожанські папері — поручіть це свойому робітничо-фармерському БЮРОВІ.

ЯКЩО Вам або Вашим знайомим взагалі потрібно яких порад — вдавайтеся за ними до свого робітничо-фармерського БЮРА.

ВАШИМ ОБОВЯЗКОМ, як членів робітничої кляси є підтримувати тільки своє робітничо-фармерське БЮРО. Розказуйте про него Вашим знайомим а у всіх справах заходіть або пишіть на адресу:

INFORMATION AND FINANCIAL BUREAU
600 SELKIRK AVENUE — — — WINNIPEG, MAN.
Д. МОЙСЮК, Управитель